

Johan Erentz Viges Swar uppå Mr Hans Felix klagomåhl Insin. d. 17. Xbris 1678.

Ehreborne, achtat, Wällwijse och förståndige gode Herrar och Män, i denne Södre Förstadz lofl. Ciämnärs Rätt, Gunstige Herrar och befordrare,

Wederparten Hans Felix Ziletzkij, sätter mig fuller hårt ann, lijka som skolat iag honom mißfyrmat, hugget och slaget, och all annor olägenheet tillfogat, som hans klagolibell, medh meera wijdare innehåller, så är dett alldrig sandt, som iag här med will bewijsa;

Ty saken är för keert angiffwen, der iag honom för samma angifwa bordt, Men för höfligheet intet welat, at eenigheet i granskapet wara skulle, förewetter, altså saken som föllier, nembl.

För någon tijdh sedan, gick iagh in till denne Ziletzki att beställa åth mig 4. st. knoppar under ett skåp, och då iag wille hafwa dem igen, woro de swarfwade aff aal, som iag af börk, gärna hade welat haft, frågade lijkwall hwad det träckerij kostade? 10. mk. sade han, hwem will så mycket gij, sade iag, will tu icke gij sade han, så ränn förtusend dieflar, du hundzfott, du skiälm, slåendes mig straxt att näsa och mund stoodh i blodh, och för det at iag det ordet uti hans huus fällte, högg han mig, med ett Swarfwe järn, ett fingers långt hool i hufwudet, allt skiällandes för hundzfått, tiuff och skiällm, säijandes geck aff mitt huus, eller du skallt få meer aff samma slaget: Hwilken hans stygge lede gierning iag då ey anklaga welat, uthan lätt H.^s Excell.^s Grefwens Barbier, förbinda och läkia migh; effter den willsinnige och elaka menniskian, skyr hwarken eld eller watn, när han blifwer full och Galen.

Men att iag, medh mine medhtiänare, skolat sanckat solld på honom, sedan, eller förr, han kom i kiällaren, dett är alldrig sandt, Ty iag satt der, medh andre gode wänner, som hade bedit mig der in, förr än denne Felix der kom, och iag på mitt samwete medh eedh kan erhålla, at iag ey wiste hans ankompst; Ty heller haar iag honom hugget, eller det ringaste anrördt, der uppå will iag swäria och förbanna mig, at iag det icke giort, ey heller weet iag hwem det hafwer giordt, mycket mindre skiällt honom, uthan det är Ziletskis ondo mißtancka, i det han meent, at iag det skola giordt effter han wiste sig mig så illa tracterat hafwa;

Men intet råder iag derföre at han hafwer upreetat folcket at slå sigh; Så at iag icke weet hwad attestanterne, i detta måål, hafwa welat berätta, det de i sanning, medh deras liflige eedh, ey kunna erhålla, och är under att Felix sådant welat angifwa för Rätta, som ey sant är, och iag, med mundteliga Conferencen, den, iag ödmiukeligast beder, oß må tillåtas, dem i ögonen skall öfwer bewijsa, at de medh osanning fahrit.

Och att iag skolat warit så harmgirig och långwräcken, så är det ey heller sandt: Ty der så hade warit, hade iag intet skonat Felix uthan låtet honom wederbörligen plichta effter lag, för det han mig i sitt huus så illa slogh och Mörda wille.

Men Felix ondska till mig, uthbrister på många sätt i hans klagolibell, Serdeles at han ey unner mig det nampn, som iagh är Christnat wedh, uthan kallar mig een dwärg, mig således wahnährandes och förachtandes lijka som iag rådt före, att Gudh giordt mig mindre eller större, hwilket är lasta gudh alles wåres Skapare, som i sinom tijdh sådan lastring lærer hämpnas.

Och såsom wederparten beder at få real borgen för mig, eller i stadzens hächte inmanas, så wore lijkare, om hon hade ett friskt och sundt förnufft, at han hade låtit Räten sina frija händer, att först döma i saken, än han det begiärt,

Såsom fördenskull, effter denne högtäh. lofl. Rätten her aff seer, att Felix aff lutter förbittrat argheet, denne osanna beskyllning graverar mig medh, Ty beder iag Tienstödmiukl att den högtäh lofl. Räten tächtes mig för hans onda och wrånga tillmäle befrija, förwänter een gunstig resolution och

för blif.^r

Denne Högtährade lofliga Rätens

Tienstödmiuk

Tiänare,

Hans Exlantz Pontus Fredrick Delagadei

KammarTiänare

Johan Erentz Vige

Källhänvisning: Stockholms stadsarkiv, Södra förstadens kämnärsrätt F1: 6